

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 6Tos/115/2012  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112010414  
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2012  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2012:2112010414.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Ivana Ilavského v trestnej veci odsúdeného E. V. v konaní o žiadosti odsúdeného o podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 31.5.2012 sp.zn. 2PP/33/2012, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19. júla 2012, takto

### rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného E. V., nar. XX.X.XXXX, z a m i e t a.

### odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trnava pod sp.zn. 2PP/33/2012 zo dňa 31.5.2012 bola podľa § 66 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona zamietnutá žiadosť odsúdeného E. V., nar. XX.X.XXXX o podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Z odôvodnenia uznesenia okresného súdu vyplýva, že k zamietnutiu žiadosti odsúdeného o podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody došlo z dôvodu absencie zákonných podmienok umožňujúcich rozhodnúť pozitívnym výrokom. V konkrétosti súd I. stupňa poukázal na hodnotenie riaditeľa ústavu, kde naposledy odsúdený trest vykonáva. Z tohto (hodnotenia) sú zistiteľné jednak pozitívne momenty spočívajúce v tom, že počas výkonu trestu sa tento (odsúdený) podľa potreby zapája do prác pre ústav, najmä ako brigádnik v kuchyni pre odsúdených. Jeho pracovná morálka je dobrá, pracovné zručnosti má priemerné a podáva pracovné výkony k spokojnosti stravovateľov. V rámci individuálneho prístupu možno konštatovať, že odsúdený sa snaží plniť si svoje povinnosti zamerané na osvojenie a rešpektovanie základných spoločenských a interných noriem, zodpovednosti za svoje správanie. Resocializačná prognóza však podľa citovaného hodnotenia z hľadiska rizika sociálneho zlyhania je menej priaznivá. V tomto kontexte je zdôraznená skutočnosť, že v osobe E. V. sa jedná o 11-krát súdne trestanú osobu, z toho vo výkone trestu bol 7-krát. Riaditeľ ústavu preto konštatuje, že odsúdený len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienočné prepustenie a neodporučil tohto (odsúdeného) podmienočne prepustiť.

V zmysle § 66 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienočne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a ak ide osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienočného trestu odňatia slobody, alebo rozhodnutím prezidenta republiky zmierneného nepodmienočného trestu odňatia slobody.

Vyššie citované zákonné ustanovenie, ako správne uvádza aj súd I. stupňa, upravuje tak materiálne podmienky potrebné na rozhodnutie pozitívnym výrokom o podmienočnom prepustení, ako aj jednu formálno-procesnú podmienku. Materiálnymi podmienkami umožňujúcimi rozhodnúť o podmienočnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody je to, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti

povedie riadny život. Preto, aby mohol byť obvinený, resp. odsúdený prepustený z výkonu trestu odňatia slobody musia byť splnené obe materiálne podmienky súčasne. V opačnom prípade nie je možné rozhodnúť pozitívnym výrokom (o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody).

Formálno-procesnou podmienkou majúcou sa dodržať v rámci rozhodovania je vykonanie aspoň dvoch tretín uloženého trestu odňatia slobody.

Konfrontujúc vyššie citované zákonné ustanovenie a súčasne skutočnosti nachádzajúce sa v napadnutom uznesení v podobe hodnotiacej správy riaditeľa ústavu rovnako tak s osobitným dôrazom na samotnú osobu odsúdeného E. V., je potrebné konštatovať, že v konkrétnej veci absentujú materiálne podmienky v podobe reálneho očakávania, že v prípade prepustenia na slobodu by odsúdený E. V. viedol riadny život. Absencia tejto (materiálnej podmienky) je daná jednak na základe hodnotiacej správy riaditeľa ústavu, kde sa konštatuje, že v osobe odsúdeného jedná sa o viackrát trestaného jedinca a to aj vo výkone trestu odňatia slobody, čo v konečnom dôsledku vyústilo do negatívneho odporúčania ohľadne podmiennečného prepustenia odsúdeného. Práve hodnotenie obsiahnuté v správe riaditeľa ústavu je zásadným argumentom, na základe ktorého možno zistiť, či v konkrétnom prípade u konkrétnej osoby došlo k naplneniu účelu trestu.

Keďže takéto zistenie indikuje záver o tom, že u E. V. doposiaľ nenastal stav umožňujúci konštatovať, že došlo k naplneniu účelu trestu, správne súd I. stupňa postupoval, pokiaľ žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nevyhovel.

Odvolačný súd, osvojujúci si odôvodnenie napadnutého uznesenia, nezistil dôvody na zmenu, resp. zrušenie napadnutého uznesenia, a preto rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.